

Vykort från Påskön - Isla de Pascua - Rapa Nui

Stenstatyer - Moaier 2.

(IslaPascua2005_12.pdf)

Vi fortsätter vår resa på ön. Nu enbart för att fotografera moaier. Vissa bilder har mycket hög upplösning och du kan förstora upp dom genom att trycka på + tecknet i Adobe programmet och panorera.

Ahu Te Pito Kura

Titta i mitten på bilden längst ner vid stranden. Där ligger en jätte. Vi går dit och tittar.

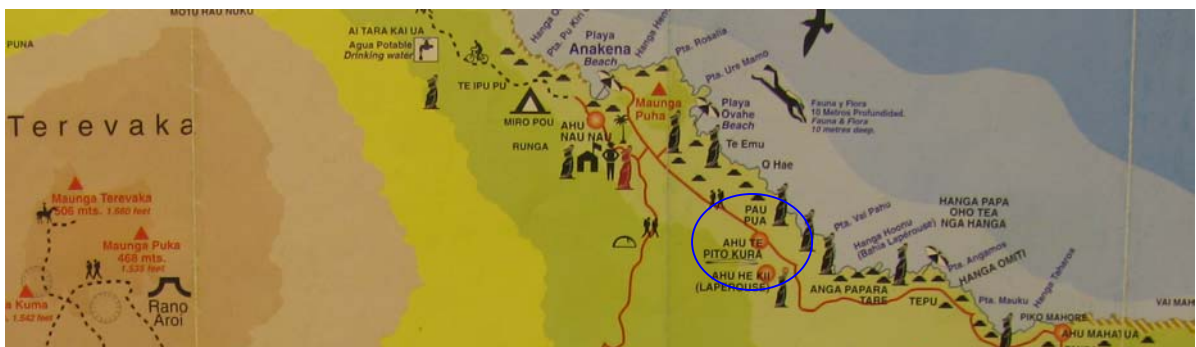
Här ligger den största moaien som någonsin ställts upp på en Ahu! Den är 10 m lång och har beräknats att väga 80 ton. Otroligt och verkligen synd att denna Ahu inte har blivit restaurerad. Troligen kommer det aldrig att ske, men man kan väl hoppas. Det vore en höjdare att få upp den i stående ställning, sätta i ögon och till sist hatten på den allra största moaien. Vilken syn!

Moaien gick i två bitar när den vältes och Ahun är också förstörd. Mycket trist!

Min räckvidd är c:a 1,80 vilket bör vara ungefär lika med medeldiametern. Längden tror jag är c:a 1,80. Dessa mått ger en volym av 4,6 m³. Sten och berg väger c:a 2 ton per m³ vilket innebär att denna pucao väger drygt 9 ton. Tänk att den satt högst uppe på den kullfallna moaien som är 10 m hög. Själva Ahun ser ut att kunna vara 2-3 m hög.

Ahu Te Pito Kura ligger på norra kusten alldeles intill Playa Ovahe.

Ahu Tongariki

Denna plats är den som har de flesta moaierna uppställda. I Heyerdahls bok kan man läsa om och se en bild av att vid hans första expedition 1955 låg alla dessa moaierna framstupa, härifrån sett till vänster om plattformen. I maj 1960 kom en fruktansvärd tsunami och kastade upp kolosserna långt upp på land trots att de redan låg ganska skyddade på marken! Tsunamin hade också förstört det mesta av plattformen. Tsunamivågen var alltså fortfarande fruktansvärt stor trots att den gått nästan 400 mil över öppet hav. Hela platsen har sedan restaurerats. Tsunamin uppstod av den hittills största uppmätta jordbävningen någonsin. Den ägde rum på Chiles kust 60 - 70 mil söder om Santiago, mellan Concepción och Temuco den 22 maj. Magnituden var 9,5! I bakgrunden kan vi se vulkanen Poike med sin skogsdunge på toppen.

Titta länge länge, tänk och njut! Visst är stengubbarna fantastiska!
Man kan nog faktiskt påstå att dom står och tittar på sin födelseplats, vulkanen Rano Raraku som ligger strax bakom kameran. Notera att vissa av moaierna faktiskt har en skaplig kulmage! Det är inte vad man förväntar sig av ett stenåldersfolk. En annan intressant detalj är hur långa fingrarna (eller naglarna) är. Med sådana fina fingrar eller långa naglar kan man inte utföra särskilt mycket "stenåldersarbete", vad nu det kan vara. Det tycker jag tyder på att de var avbilder av välmående män, antagligen hövdingar.
Oavsett vilka moaierna är avbilder av hoppas jag i alla fall att dom får stå kvar på sin Ahu i evigheter och att ingen mer våldsam tsunami dyker upp och välter ikull dem. Dom skall självklart inte vältras av människor heller.

Bara en eller ett par km bort rakt framför moaierna på Tongariki ligger resterna av vulkanen Rano Raraku där moaierna "föddes".

Om man jämför med turisterna som går framför Ahun förstår man att det är stora kolosser.

En "bortglömd" moai ett stycke från Ahu Tongariki och som inte fick plats bland dom femton eller är han en av dom som var på väg men aldrig kom fram. Vilket får vi aldrig veta. Han har legat så här i några hundra år och tittat upp i himlen.

Ahu Tongariki ligger endast ett par km från Rano Raraku där dom höggs ur berget. Kan det vara så att orsaken till att det finns så många moaier just här är det korta avståndet? Ahu Tongariki är naturligtvis den allra finaste av alla renoverade Ahuer. Gå nu tillbaka och titta på den förstörade bilden av Tongariki gubbarna och försök förflytta dig tillbaka till år 1722 när Roggeven "upptäckte" ön. Då stod troligen alla dessa moaier här uppställda med hatt och ögon.

Fortsättning följer